



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Ing. L. T.**
sídlem S. n. B. 173, X S. n. B.
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Kurkou
sídlem nám. Republiky 679/5, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: **I. obec Strátež nad Bečvou**
sídlem Strátež nad Bečvou 193, 756 52 Strátež nad Bečvou

II. S. v., z. s.
sídlem S. n. B. 173, X S. n. B.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2023, č. j. X, ve věci povolení k nakládání s podzemními vodami,

takto:

- I. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 5. 1. 2023, č. j. X v rozsahu, v němž bylo zamítnuto odvolání spolku S. v., z. s., **odmítá.**
- II. Ve zbylém rozsahu se žaloba **zamítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Městský úřad Valašské Meziříčí vydal na základě žádosti obce Stráž nad Bečvou, která v tomto řízení vystupuje jako osoba zúčastněná na řízení I, povolení ze dne 24. 6. 2022, č. j. X, jímž povolil nakládání s podzemními vodami, a to jejich čerpání za účelem snižování jejich hladiny podle § 8 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Podzemní voda měla být dle povolení čerpána ze dvou stavebních jam pro založení opěr nové lávky v rámci stavby *Stezka pro chodce a cyklisty v obci Stráž nad Bečvou*, stavební objekt SO 201 Lávka. Vyčerpaná voda měla být následně zasakována na pozemku parc. č. XA, k. ú. Stráž nad Bečvou. Vodoprávní úřad v rozhodnutí dle § 9 odst. 1 vodního zákona stanovil podmínky, které spočívaly v tom, že budou prováděny kontrolní odběry vzorků mj. z vodního zdroje Prameniště Zašová, studna č. 5, a stanovil podrobnosti týkající se těchto kontrolních odběrů. Žalobce byl v době řízení provozovatelem vodovodu, jímž byla v minulosti z uvedeného vodního zdroje dodávána voda osobě zúčastněné na řízení I.
2. Žalobce a osoba zúčastněná na řízení II podali proti rozhodnutí vodoprávního úřadu odvolání, která žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.
3. S napadeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil a brojil proti němu žalobou, kterou se domáhal jeho zrušení v celém rozsahu. Předně namítal neurčitost výroku rozhodnutí vodoprávního úřadu. Tu spatřoval v tom, že nebyla řádně specifikována stavba, při jejímž provádění bylo povoleno nakládání s podzemními vodami. Ve výroku měl být dle § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, uveden odkaz na příslušné územní rozhodnutí či stavební povolení. Název stavby není dostačující a ta je tak zaměnitelná s jinými. Nebyl jednoznačně stanoven účel nakládání s podzemními vodami. Nedostatečně bylo určeno umístění stavebních jam, z nichž má být podzemní voda odčerpávána. Souřadnice ve výroku rozhodnutí vodoprávního úřadu jsou uvedeny jen orientačně, nikoliv nezaměnitelně. Stavební jáma J1 se nenachází jen na pozemku parc. č. XB (k. ú. Stráž nad Bečvou), ale i na pozemcích parc. č. XC, XD a XE (vše k. ú. Zašová). Neurčitě byla také stanovena lhůta, po kterou je možné provádět čerpání podzemních vod. Neurčitá je nejen samotná lhůta 30 dnů, ale nebylo určeno ani období, v jakém může být s podzemními vodami povoleným způsobem nakládáno. Neurčitost doby, na kterou bylo povolení uděleno, deklaroval i žalovaný v dřívějším rozhodnutí ze dne 19. 11. 2020. Doba byla stanovena neurčitým způsobem s odkazem na *dobu výstavby – maximálně v délce 30 dnů*. Doba výstavby je však neurčitá. Takto neurčitě vymezená doba dává žadateli volnost v tom, kdy bude vodu čerpat. Jelikož žalovaný tyto vady neodstranil, je nezákonné i jeho rozhodnutí.
4. Podle žalobce nebylo řádně posouzeno, zda se v případě vod čerpaných z příslušných stavebních jam jedná o vody podzemní či odpadní dle § 38 odst. 1 vodního zákona. Dle žalobce voda z jam naplňuje definici odpadní vody. Žalobce informoval vodoprávní úřad o pozměněné jakosti těchto vod a riziku kontaminace olovem v průběhu stavební činnosti. Není vyloučeno jejich smísení s vodami srážkovými. Jelikož má být vyčerpaná voda zasakována, hrozí riziko kontaminace podzemních vod, obzvlášť za situace, kdy se jámy a pozemek, na kterém budou vody zasakovány, nacházejí v ochranném pásmu vodního

zdroje. Skutečnost, že se nejedná o podzemní vody vyplývá také z příkazu vydaného vodoprávním úřadem dne 6. 5. 2020 a z arbitrážního posudku České geologické služby z 19. 5. 2021.

5. Žalobce dále poukázal na to, že ve výroku rozhodnutí vodoprávního úřadu je uvedeno, že voda bude z jam odváděna PP potrubím, kdežto v odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedena PP hadice. Potrubí je přitom stavbou – vodním dílem, které vyžaduje stavební povolení, bez něhož není možné vydat povolení k nakládání s vodami. Došlo tak k porušení § 9 odst. 5 vodního zákona. Dále namítal, že souhlas vlastníka pozemku parc. č. XA (k. ú. Strátež nad Bečvou) nebyl platně udělen. Jeden z vlastníků pozemků totiž zemřel. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebylo ukončeno dědické řízení a není tak známo, kdo je oprávněn udělit souhlas s využitím tohoto pozemku.
6. Žalobce dále poukázal na to, že s ním nebyla projednána možnost monitoringu z vodního zdroje Prameniště Zašová, studna č. 5, ač byl jeho provozovatelem. Právní úprava nezná termín *prázdné povolení*, který použil žalovaný, jenž měl respektovat stále platné povolení k provozování vodního zdroje. Ten je chráněn bez ohledu na to, zda je v provozu či nikoliv. Žalobce byl jako provozovatel odpovědný za zajištění provozu a ochrany vodního zdroje (např. před vstupem neoprávněných osob). Žalobci není zřejmé, jak mají být realizovány kontrolní odběry vzorků, když žalobce má současně povinnost zamezit vstupu osob do prostor vodního zdroje a současně s žalobcem nikdo možnost odběru vzorků neprojednal. Žalobci k vodnímu zdroji též svědčí věcné břemeno *uložení, provozu, provádění oprav, údržby a rekonstrukce podzemního vodovodního potrubí, podzemního ovládacího kabelu a podzemní přípojky NN pro napojení zdroje pitné vody a právo vstupu za účelem zajištění provozu, údržby, opravy a rekonstrukce včetně pojezdu mechanizační techniky v rozsahu geom. plánu č. X*, které vázne na pozemku parc. č. XF, na němž se studna č. 5 nachází. Toto věcné břemeno bylo zřízeno na dobu neurčitou. Na jeho základě je žalobce oprávněn umístit a provozovat na dotčeném pozemku vodovodní potrubí vedoucí přímo ke studně č. 5. Nikdo není oprávněn do tohoto práva zasáhnout. Rovněž poukázal na stále platné provozní řády, které upravují podmínky ochrany vodního zdroje a přístup k němu. Dle nich je žalobce odpovědný za bezpečný provoz vodního zdroje.
7. Dále žalobce namítal, že byla nedostatečně vypořádána jeho námitka týkající se povinnosti k provedení dvou kontrolních vrtů pro zjištění případného úniku znečištění do PHO II. stupně dle návrhu Ing. S. Žalovaný ničím nepodložil úvahu o neproporcionalitě nákladů na zajištění takového opatření. Žalovaný dle žalobce nesprávně pochopil námitku žalobce týkající se vedení potrubí skrze ochranné pásmo vodního zdroje. Žalobce namítal, že hranice ochranného pásma nejsou vytyčeny přímo v terénu. Při uložení potrubí v terénu tak nebude možné hranice ochranného pásma dodržet.
8. Konečně žalobce namítal existenci procesních vad. Podle něj existovaly pochybnosti o nepodjatosti Ing. R. K, který vystupoval jako oprávněná úřední osoba vodoprávního úřadu. To žalobce dovozuje z toho, že se účastnil incidentu dne 25. 1. 2023 a bez vědomí žalobce vniknul do vodního zdroje, a to navíc v rámci své plnění svých pracovních povinností, což svědčí o výrazně negativním vztahu Ing. K. vůči žalobci. Žalobce má za to, že mu nebyla poskytnuta přiměřená lhůta k prostudování doplněných podkladů pro vydání rozhodnutí s ohledem na jejich objem, odborný rozsah a rovněž s ohledem na délku lhůt poskytnutých reálně jiným účastníkům. Právo účastníka seznámit se s podklady se vztahuje na všechny podklady, nejen na ty, které byly v řízení doplněny např. v průběhu odvolacího

řízení. Také vyjádření osoby zúčastněné na řízení I k odvolání žalobce bylo podkladem, k němuž se žalobce mohl vyjádřit.

9. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nad rámec toho poukázal na to, že studna č. 5 i pozemek okolo ní jsou ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení I. Při odběrech vzorků z této studny autorizovanou osobou není zasaženo do práv žalobce vzniklých na základě smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 7. 12. 2009. Žalobce má na pozemku osoby zúčastněné na řízení I umístěn vodovod, který je v jeho vlastnictví, do něho však při odběru vzorků nebude nutné zasahovat. Totéž platí o ovládacím kabelu ve vlastnictví žalobce. Odběry budou provedeny pouze ze studny samotné. Provozní řády nereflktují skutečnost, že došlo ke změně užívání vodovodu a měly by se této skutečnosti přizpůsobit.
10. V dalších podáních žalobce zopakoval své výhrady vůči určitosti výroku rozhodnutí vodoprávního úřadu. Podle žalobce není relevantní, že není vlastníkem dotčených pozemků. I účastník řízení, který není vlastníkem dotčených pozemků, je oprávněn vznášet námitky týkající se těchto pozemků, zejména námitky neexistence řádného podkladu pro vydání rozhodnutí ve věci samé. Podle žalobce je rovněž irelevantní, že vodní zdroj Prameniště Zašová, studna č. 5 není využíván, protože tento vodní zdroj nadále požívá ochrany stanovené vodním zákonem. Rozhodnutí o zrušení povolení k provozování vodovodu nebylo ke dni vydání napadeného rozhodnutí pravomocné. Dále žalobce obšírně popsal rozdíly mez potrubím a hadicí. Rovněž poukázal na to, že ve dnech 9. a 15. 2. došlo opětovně k neoprávněnému vniknutí do prostor vodního zdroje Prameniště Zašová, studna č. 5, přičemž při posledním incidentu došlo k fyzickému napadení žalobce. Závěrem poukázal na to, že je provozovatelem vodovodu, stavby pro úpravu vody, která je ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení I, a vlastníkem částí vodovodu a vystrojení studny č. 5. K využívání vystrojení studny je žalobce oprávněn jako osoba, které svědčí právo věcného břemene specifikovaného shora. Ve vlastnictví žalobce se nachází kompletní T-kus s přechody v délce 0,5 m, který je funkčně součástí vodovodu vlastněného osobou zúčastněnou na řízení I, jenž je napojen přímo na studnu č. 5. Provoz vodovodu ve vlastnictví žalobce je přímo ovlivněn stavem a možností čerpání vody z tohoto vodního zdroje.
11. Osoba zúčastněná na řízení I se k věci nevyjádřila. Osoba zúčastněná na řízení II uvedla, že s žalobou plně souhlasí. Dále poukázala na to, že starosta obce na 20. zasedání Zastupitelstva obce Stráž nad Bečvou uvedl, že ze stavebních jam byla čerpána odpadní voda. Tomu odpovídá také skutečnost, že v místě čerpání vod se nacházel fekální vůz. K tomu doložila fotografie a zápis z uvedeného zasedání zastupitelstva. Dále doložila dodatky smluv se *zhotovitelskou firmou*, ze kterých by mělo být zřejmé postavení jednotlivých účastníků. Závěrem uvedla, že způsob nakládání s vodami v lednu 2023 nese stejný způsob technologické nekázně, který byl konstatován v rámci Arbitrážního posudku ze dne 19. 5. 2021.

B. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

13. Předně krajský soud uvádí, že žalobce se svou žalobou domáhal zrušení celého napadeného rozhodnutí přesto, že jeho jediným výrokem bylo zamítnuto jak odvolání žalobce, tak osoby zúčastněné na řízení II.
14. Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům (srov. § 2 s. ř. s.) a nejsou strážci objektivní zákonnosti při činnosti správních orgánů. Proto se ochrany ve správním soudnictví mohou domáhat toliko osoby, do jejichž veřejných subjektivních práv bylo zasazeno. Je v zásadě nepřipustné, aby se jedna osoba dovolávala ochrany práv jiné osoby. Tak je tomu i v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, kterou jsou oprávněny podat osoby, které tvrdí, že byly na svých právech zkráceny rozhodnutím správního orgánu (srov. § 65 odst. 1 s. ř. s.). Není proto přípustné, aby žalobce žalobou napadl výrok (resp. jeho část), který se jej netýká (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 11. 2011, č. j. 5 As 75/2011-54).
15. Ve vztahu k části výroku napadeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání osoby zúčastněné na řízení II postrádá žalobce zjevně aktivní procesní legitimaci. V tomto rozsahu proto soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
16. Dále se soud zabýval namítanou neurčitostí rozhodnutí vodoprávního úřadu, poté namítanými procesními vadami, a nakonec hmotněprávními námitkami.

K neurčitosti výroku vodoprávního úřadu

17. Vodoprávní úřad ve výroku rozhodnutí uvedl, že vydává povolení *podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) bod 3 vodního zákona k nakládání s podzemními vodami – k jejich čerpání za účelem snižování jejich hladiny, ze dvou stavebních jam pro založení opěr nové lávky, v rámci stavby „Stezka pro chodce a cyklisty v obci Strítěž nad Bečvou, stavební objekt SO 201 – Lávka, kdy vyčerpaná voda bude následně zasakována na pozemku parc. č. XA katastrální území Strítěž nad Bečvou*. Vodoprávní úřad ve výroku dále uvedl, že se jedná o obec Strítěž nad Bečvou a stejnojmenné katastrální území. Dále uvedl, že stavební jáma pro založení opěry nové lávky J1 se nachází na pozemku parc. č. XB; stavební jáma pro založení opěr nové lávky J2 se nachází na pozemcích parc. č. XG, XH, XI, XJ, XK. Současně uvedl (orientační) souřadnice poloh obou stavebních jam a také místa zasakování vyčerpané vody. K době trvání povolení uvedl: *po dobu realizace stavby, maximálně v délce 30 dnů – pro potřebu založení patek mostní lávky*.
18. Žalovaný k těmto námitkám uvedl, že účel nakládání s podzemními vodami je vymezen určitě. Stejně tak je dle žalovaného přesně vymezena stavba, v rámci, níž bude čerpání probíhat (příslušnou část výroku rozhodnutí vodoprávního úřadu žalovaný citoval). Odkaz na povolení stavebního úřadu považuje žalovaný za nadbytečný. Umístění stavebních jam je jasné a nezaměnitelné s ohledem na celkovou situaci a projektovou dokumentaci. Je z nich zřejmé, že se nachází na pozemcích označených ve výroku vodoprávního úřadu s uvedením kót od studní č. 4 a 5. Výroková část navíc obsahuje i přímé určení polohy pomocí souřadnic. Také doba povolení byla určena jasně. S podzemní vodou je možno nakládat po dobu realizace stavby opěr nové lávky. Aby byla doba čerpání co nejvíce eliminována, byla omezena dobou 30 dnů, myšleno po sobě jdoucích 30 dnů. Přesné datum nebylo možné stanovit, protože nebylo známo přesné datum výstavby, které může být ovlivněno mnoha faktory (klimatické, technické, legislativní). Otázka termínu dokončení stavby není předmětem řízení a je proto zcela irelevantní (str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí).

19. Podle § 8 odst. 1 písm. b) bod 3 vodního zákona platí, že *povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami (dále jen „povolení k nakládání s vodami“)* je třeba jde-li o podzemní vody k jejich čerpání za účelem snižování jejich hladiny. Odst. 2 dále stanoví, že *povolení k nakládání s vodami se vydává fyzickým nebo právnickým osobám k jejich žádosti. Fyzická nebo právnická osoba, která má platné povolení k nakládání s vodami podle odstavce 1 nebo podle předchozích předpisů (dále jen „oprávněný“)* je oprávněna nakládat s vodami v rozsahu a k účelu po dobu uvedenou v platném povolení.
20. Podle § 9 odst. 1 věta první a druhá platí, že *povolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu. V povolení k nakládání s vodami se stanoví účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává.*
21. Ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu platí, že *ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.*
22. Krajský soud s námitkami žalobce nesouhlasí a má za to, že žalovaný věc posoudil správně. Žádný právní předpis nestanoví, aby vodoprávní úřad ve výroku uvedl odkaz na územní rozhodnutí či stavební povolení týkající se stavby, při jejíž realizaci má být nakládáno s podzemními vodami, jako je tomu v nynější věci. Uvedení názvu stavby, obce, kde se realizuje, parcelních čísel pozemků, na nichž se dotčené stavební objekty nacházejí, a také uvedení jejich souřadnic, je více než dostačující. Soudu není zřejmé, jak by mohla být takto vymezená stavba zaměnitelná s jinou. Žalobce netvrdí, že na týchž či sousedních pozemcích v téže obci probíhá i jiná stavba, se kterou by mohla být v rozhodnutí vymezená stavba zaměněna. Také účel, pro který bylo povolení vydáno, popsal vodoprávní úřad naprosto podrobně, určitě a srozumitelně.
23. Stejně tak bylo jednoznačně určeno umístění stavebních jam, z nichž bude voda odčerpávána. Soudu není zřejmé, jak přesněji by měl tuto polohu vodoprávní úřad určit než uvedením parcelních čísel pozemků, na nichž se nachází a nadto ještě uvedením souřadnic. Skutečnost, že byly určeny orientačně, není rozhodující. Jistě se na daných či bezprostředně sousedících pozemcích nenachází vícero stavebních jam, z nichž by mohla být čerpána voda, resp. žalobce nic takového netvrdí. Proto na věc nemůže mít žádný vliv ani to, že by se případně jedna ze stavebních jam nacházela také na jiném pozemku, než je uvedeno v rozhodnutí vodoprávního úřadu. Určení polohy stavebních jam je naprosto dostačující. Provádět k důkazu ortofotomapu za účelem prokázání, že se stavební jáma J1 nachází i na jiných pozemcích, než jsou uvedeny ve výroku rozhodnutí vodoprávního úřadu, by proto bylo nadbytečné.
24. Krajský soud má za to, že i doba, na kterou bylo povolení vydáno, byla určena dostatečně určitě. Výše citované ustanovení § 9 odst. 1 vodního zákona vyžaduje, aby povolení bylo vždy vydáno *na časově omezenou dobu*. Způsob, jak bude doba stanovena, resp. omezena, již ponechává na vodoprávním úřadu a konkrétních okolnostech případu. Vodoprávní úřad určil období, v němž má být čerpání podzemních vod realizováno, a to dobou realizace stavby, konkrétně založení patek mostní lávky, nejvýše však 30 dnů. S žalobcem lze

souhlasit, že se nejedná o zcela přesně určenou dobu s pevně stanoveným počátkem a koncem. To však zákon nevyžaduje. Žalovaný rozumně vysvětlil, že nebylo možné určit dobu přesným datem, protože nebylo známo přesné datum realizace stavby. Za této situace byla podle názoru soudu vhodně stanovena časová *pojistka*, že doba čerpání nepřesáhne 30 dnů, což zaručuje, že nebude s podzemní vodou nakládáno po neomezenou dobu. Z textace výroku vodoprávního úřadu nevyplývá, že by lhůta 30 dnů nebyla myšlena jako 30 dnů po sobě jdoucích. Odkaz na rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2020, č. j. X není přiléhavý, protože žalovaný v něm posuzoval naprosto odlišnou formulaci upravující dobu povolení (srov. str 4 rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2020, č. j. X).

25. Konečně krajský soud souhlasí také s tím, že správní orgány nebyly povinny zabývat se údajem o platnosti termínu dokončení stavby. Z vodního zákona nevyplývá, že by musel vodoprávní úřad zkoumat, zda vydává povolení ke stavbě, u níž neuplynula platnost příslušného povolení. Účel vodoprávního řízení je jiný, a sice ochrana vod (srov. § 1 odst. 1 vodního zákona). Naopak lze poukázat na § 9 odst. 10 vodního zákona, který stanoví, že *povolení k nakládání s vodami vydané jako podklad pro společné územní a stavební řízení podle zvláštního zákona pozbývá platnosti, jestliže do 3 let ode dne, kdy nabylo právní moci, nenabude právní moci společné povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje podle zvláštního zákona.* Z citovaného ustanovení vyplývá, že vodní zákon výslovně počítá s tím, že povolení k nakládání s vodami bude vydáno ještě před tím, než bude vydáno příslušné povolení k umístění či realizaci stavební činnosti, se kterou má být nakládání s vodami spojeno. Tím spíše není nutné, aby vodoprávní úřad zkoumal platnost povolení ke stavební činnosti, s níž bude čerpání vod spojeno.

K námitce podjatosti

26. K namítané podjatosti Ing. R. K. krajský soud odkazuje na § 14 odst. 1 správního řádu, dle něž platí, že *každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*
27. V rozsudku ze dne 26. 6. 2013 č. j. 1 Afs 7/2009-753, č. 2906/2013 NSS uvedl, že *[n]ejprve je třeba zjistit, zda existuje relevantní poměr úřední osoby k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům. Relevantnost poměru lze přitom odvozovat z řady skutečností, ať už předem daných – např. příbuzenský či profesní vztah k účastníkům (jejich zástupcům), či vzniklých až v průběhu správního řízení – např. přátelský či nepřátelský poměr úřední osoby vyplývající ze způsobu vedení řízení, z komunikace s účastníky (jejich zástupci), z komunikace úřední osoby s médii nebo zapříčiněný protiprávním jednáním úřední osoby (převzetí úplatku apod.). Následně je třeba zhodnotit, zda z takového poměru vyplývá zájem úřední osoby na výsledku řízení. Do třetice je nutné posoudit, zda tento zájem má takový charakter, že lze pro něj pochybovat o nepodjatosti příslušné úřední osoby.*
28. Z judikatury NSS dále plyne, že *pochybnost o nepodjatosti je [...] založena tehdy, jsou-li rozumné a z reality vycházející důvody k domněnce, že zde může existovat nežádoucí vztah, jenž by mohl "zkřivit" postoj úřední osoby k výkonu jí svěřené pravomoci (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS).*
29. Žalobce negativní poměr Ing. K. ke své osobě odůvodnil tím, že Ing. K. v rámci výkonu pracovní náplně společně s dalšími osobami dne 25. 1. 2023 vnikl do vodního zdroje

provozovaného žalobcem za účelem odběru vzorků dle vydaného rozhodnutí, aniž by k tomu měl souhlas žalobce.

30. Krajský soud nesouhlasí s žalobcem, že by z těchto okolností bylo možné usoudit, že měl Ing. K. k žalobci výrazně negativní poměr, který by zavdal pochybnost o jeho nepodjatosti. Sám žalobce tvrdí, že důvodem, pro který Ing. K. společně s dalšími osobami vstoupil na území vodního zdroje, byl odběr vzorků. Ing. K. se tak účastnil odběru vzorků ke splnění podmínky č. 3 rozhodnutí vodoprávního úřadu a podílel se na realizaci výkonu rozhodnutí, které sám vydal. Jakkoliv se jedná o okolnost vnímanou žalobcem negativně, nelze z ní usoudit na negativní vztah Ing. K. vůči žalobci. Navíc k této okolnosti došlo až po pravomocném skončení správního řízení. Skutečnost zakládající pochybnost o nepodjatosti úřední osoby musí existovat v době rozhodování, byť se může projevit až později. Z průběhu řízení před vodoprávním úřadem, které vedl Ing. K., ale nevyplývá žádná okolnost, která by o výrazně negativním vztahu této úřední osoby vůči žalobci vypovídala. Jelikož tvrzení žalobce nemohla vést k závěru o existenci důvodných pochybností o podjatosti Ing. K., i kdyby byla prokázána, soud navržené důkazy (videonahrávky ze dne 25. 1. 2023 a úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 30. 1. 2023), které měly popsanou událost prokázat, neprovedl.
31. Pro úplnost krajský soud uvádí, že si je vědom tvrzení žalobce učiněných v replikách, v nichž uvedl, že ve dnech 9. a 15. 2. 2023 opět došlo k vniknutí do prostor vodního zdroje, a dokonce k napadení žalobce. Z tvrzení žalobce však nevyplývá, že by se na tom měl jakkoliv podílet Ing. K., tj. že byl mezi osobami, které opět vnikly do prostor vodního zdroje (což by s ohledem na výše uvedené stejně nemělo vliv na posouzení věci, protože by se jednalo stále o totožné jednání jako bylo posouzeno výše) nebo dokonce že by osobně Ing. K. fyzicky napadl žalobce. Z důvodu absence tvrzení je nutné dané vyjádření posoudit jako irelevantní pro vyhodnocení námitky podjatosti Ing. K. Z tohoto důvodu soud neprovedl k důkazu foto a videonahrávky zabezpečení vodního zdroje, videonahrávku vniknutí do prostor vodního zdroje, žádost Policie ČR ze dne 20. 3. 2023 a nevyžádal si informace od Policie ČR, jak žalobce navrhoval.

K nepřiměřeně krátké lhůtě pro vyjádření k podkladům

32. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal proti rozhodnutí vodoprávního úřadu odvolání datované dnem 12. 7. 2022 (doplněno dne 5. 8. 2022). Dále proti němu podala odvolání osoba zúčastněná na řízení II datované dnem 11. 8. 2022, které jejím jménem podal žalobce, který je předsedou spolku. K těmto odvoláním se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení I podáním ze dne 25. 8. 2022 (podání mělo 20 stran textu). Podáním ze dne 20. 10. 2022 tatáž osoba doplnila své vyjádření o odborné posouzení zpracované Mgr. K. (7 stran textu nepočítaje seznam literatury). Do spisu bylo následně doplněno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 23. 11. 2022 (2 strany textu). Následně žalovaný vyzval účastníky přípisem ze dne 24. 11. 2022, aby se vyjádřili k doplněným podkladům. K tomu jim stanovil lhůtu 10 dnů od doručení výzvy. Žalobci byla výzva doručena dne 29. 11. 2022 (již dne 25. 11. 2022 byl učiněn marný pokus o doručení písemnosti žalobci). Žalobce e-mailem dne 30. 11. 2022 požádal o zaslání doplněných podkladů elektronicky, čemuž žalovaný stejnou cestou vyhověl dne 1. 12. 2022.
33. Dne 8. 12. 2022 oznámil žalobce žalovanému zastoupení současným zástupcem a požádal o prodloužení lhůty k vyjádření do 10. 1. 2023. Svou žádost odůvodnil tím, že pro složitost věci musela být věc předána advokátní kanceláři a je nutné se seznámit se spisem, dokumenty

doplněné v odvolacím řízení jsou obsáhlé a byly žalobci poskytnuty až 1. 12. 2022, ostatní subjekty měly lhůtu delší, a že žalobce bude nepřítomen z důvodu vojenské služby v době od 19. 12. do 31. 12. 2022. Žalovaný přípisem ze dne 9. 12. 2022 oznámil žalobci, že jeho žádosti nevyhovuje. Žalobce se k podkladům vyjádřil dne 9. 12. 2022 (5 stran textu). Své vyjádření ještě doplnil o přílohy podáním ze dne 16. 12. 2022.

34. Žalovaný vydal rozhodnutí dne 6. 1. 2023. V něm k otázce přiměřenosti lhůty k vyjádření k podkladům uvedl, že se jednalo o lhůtu dostatečnou vzhledem k okolnostem případu. Jednalo se o lhůtu běžně poskytovanou v podobných případech. Podklady byly na úrovni odbornosti, jaká je ve vodoprávních řízeních obvyklá. Lhůta nebyla poskytnuta k seznámení s celým spisem, nýbrž pouze s poklady doplněnými v odvolacím řízení. S dřívějšími podklady se žalobce seznamoval již v dřívějším průběhu řízení, kdy nahlížel do spisu a činil si kopie písemností. S vyjádřením osoby zúčastněné na řízení I žalovaný žalobce seznamovat nemusel. Na vyjádření jiných účastníků se povinnost uvedená v § 36 správního řádu nevztahuje. Nepřítomnost žalobce nebyla důvodem pro prodloužení lhůty, neboť měla nastat až po uplynutí lhůty a žalobce byl zastoupen advokátem. Žalobce přebíral na poště výzvu i za osobu zúčastněnou na řízení II, proto měl reálně lhůtu delší. Navíc žalovaný zaslal obratem žalobci *scany* písemností k jeho žádosti. Žalovaný také obratem reagoval na žádost o prodloužení lhůty, kterou žalobce učinil až po 7 dnech, kdy mu byly poskytnuty podklady e-mailem (str. 20 a 21 napadeného rozhodnutí).
35. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu platí, že *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal*. Dané ustanovení není omezeno pouze na řízení před správním orgánem I. stupně. Jestliže odvolací správní orgán v odvolacím řízení doplní správní spis o další podklady rozhodnutí, je jeho povinností o tom účastníka řízení zpravit a dát mu možnost vyjádřit se k těmto podkladům (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 2. 2009, č. j. 3 As 43/2008-235, a ze dne 7. 10. 2009, č. j. 6 As 24/2009-80).
36. Ustanovení § 39 odst. 1 věty první a druhá správního řádu stanoví, že *správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li toho zapotřebí. Určením lhůty nesmí být obrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků. Usnesení o určení lhůty se oznamuje pouze tomu, komu je určena, popřípadě i tomu, jehož se jinak přímo dotýká*. Odst. 2 dále stanoví, že *lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit*.
37. Krajský soud se neztotožňuje s žalobcem, že by žalovaný zkrátil jeho procesní práva a stanovil mu k seznámení s podklady nepřiměřenou lhůtu. Z výše uvedeného vyplývá, že lhůta 10 dnů od doručení výzvy byla stanovena všem účastníkům stejně. Soudu tak není zřejmé, co měl žalobce na mysli námitkou, že jiným účastníkům byla stanovena lhůta reálně delší. Pokud měl žalobce na mysli orgán ochrany přírody, ten se nachází v jiném procesním postavení, protože není účastníkem řízení, nýbrž správním orgánem.
38. Krajský soud plně souhlasí s žalovaným, že lhůta 10 dnů byla vzhledem k rozsahu podkladů přiměřená. Jednalo se sice o odborné podklady, avšak ty nebyly nikterak rozsáhlé. Nelze přehlédnout, že žalovaný žalobci poskytl potřebné podklady elektronicky a žalobce tak nemusel vážit cestu do sídla žalovaného. S úvahou žalovaného, který přiměřenost lhůty odvíjel od množství podkladů, které byly doplněny v odvolacím řízení, lze souhlasit. Smyslem institutu seznámení s podklady je dát účastníkům možnost seznámit se s těmi

podklady, o kterých dosud neví. Žalobce v průběhu celého řízení několikrát nahlížel do spisu a podklady založené do spisu dříve mu již byly známy. To pochopitelně nebránilo žalobci, aby se vyjádřil také k jiným podkladům, avšak nelze po správním orgánu požadovat, aby za této situace poskytoval účastníkům lhůtu odpovídající množství všech podkladů ve spise.

39. Žalobce byl zastoupen advokátem již v řízení na prvním stupni (srov. např. rozdělovník uvedený na poslední straně rozhodnutí vodoprávního úřadu), proto nedává smysl jeho odůvodnění žádosti o prodloužení lhůty, že musel celou věc předat z důvodu složitosti advokátní kanceláři. Krajský soud vůbec nerozumí tomu, proč by měl žalovanému vytknout, že na žalobcovu žádost o prodloužení lhůty ze dne 8. 12. 2022 reagoval dne 9. 12. 2022. Byl to naopak žalobce, kdo svou žádost o prodloužení lhůty učinil na samém konci lhůty pro seznámení s podklady. Žalobci lze přisvědčit v tom, že vyjádření účastníka k podanému odvolání jiného účastníka je podkladem ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu, a proto i vyjádření osoby zúčastněné na řízení I mělo být zahrnuto do rámce o přiměřenosti lhůty k seznámení s podklady. To však nic nemění na tom, že i tak byla žalobci poskytnuta přiměřená lhůta, aby se k podkladům vyjádřil.
40. Navíc je nutné poukázat na ustálenou judikaturu NSS týkající se procesních vad, které mohou vést ke zrušení napadeného rozhodnutí pouze tehdy, pokud mohly mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, č. 2073/2010 Sb. NSS, ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 24/2013-28, ze dne 28. 6. 2005, č. j. 8 As 3/2005-86, ze dne 26. 11. 2008, č. j. 2 As 54/2008-80, ze dne 22. 1. 2009, č. j. 6 As 16/2008-90). Je to přitom žalobce, kdo je povinen tvrdit a prokázat, jak se procesní vada projevila v realizaci jeho procesních práv a že proto mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalobce však v žalobě jen obecně tvrdil, že mu nedostatečnou lhůtou byla znemožněna řádná příprava vyjádření. Ze správního spisu vyplývá, že se žalobce k doplněným podkladům poměrně obsáhle vyjádřil a své vyjádření ještě před vydáním rozhodnutí doplnil o důkazy. Proto soudu není zřejmé, jaký konkrétní negativní důsledek by měla ona namítaná nepřiměřená lhůta zanechat na právech žalobce.

K věcnému posouzení

41. Úvodem k posouzení věcných námitek krajský soud uvádí, že ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům osob (srov. § 2 s. ř. s.). To se projevuje mj. ve vymezení aktivní procesní a věcné legitimace k podání žaloby. V případě žaloby proti rozhodnutí je k podání žaloby aktivně procesně legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech dotčen rozhodnutím vydaným správním orgánem (srov. § 65 odst. 1 s. ř. s.). Aktivní procesní legitimaci má tedy každý, kdo tvrdí, že byl na svých hmotných právech zkrácen rozhodnutím přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení.
42. Pokud se v průběhu řízení ukáže tvrzení žalobce o zásahu do práv jako nepravdivé nebo nesprávné, nebude žalobce legitimován věcně a žaloba bude zamítnuta. Jinak řečeno, ukáže-li se v průběhu řízení, že žalobce nebude jím tvrzenou nezákonností dotčen na svých právech, jak tvrdil v žalobě, povede tato skutečnost nutně k zamítnutí žaloby bez ohledu na to, zda je rozhodnutí skutečně v některém ohledu nezákonné či nikoliv. Námitky, které se totiž nedotýkají právní sféry žalobce, nemohou vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, i kdyby byly důvodné (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83, ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 61/2010-98, ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, či ze dne

30. 3. 2017, č. j. 4 As 246/2016-32 nebo nověji ze dne 25. 2. 2022, č. j. 5 As 234/2020-35). Soudní řád správní je totiž svou povahou normou obrannou, nikoliv kontrolní. Jeho smyslem je poskytnout ochranu osobám před takovým jednáním správních orgánů, které zasahují do jejich práv, nikoliv umožnit přezkum aktů správních orgánů bez vazby na zásah do práv žalobce (hájením veřejného zájmu nebo práv třetích osob).

43. Námitka týkající se souhlasu vlastníků pozemku par. č. XA, na kterém bude vyčerpaná voda zasakována, se týká osob odlišných od žalobce. Soudu není zřejmý jakýkoliv přesah této námítky do práv žalobce, proto se jí nezabýval.
44. Podobně lze vyhodnotit také námitku, že zařízení, kterým bude voda odčerpávána, je vodním dílem, které však nebylo povoleno. Také zde soudu uniká možný přesah námítky do práv žalobce. Ten netvrdí, že by snad předmětné zařízení (ať již hadice či potrubí) bylo bez povolení umístěno na jeho pozemku (ze spisu navíc vyplývá, že tomu tak není). Žalobce pouze v obecné rovině uvedl, že nepovolené vodní dílo by mohlo narušit veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny (str. 9 žaloby). Jak konkrétně by se takový zásah promítl přímo do práv žalobce, však z žaloby ani z učiněných replik nevyplývá. V tomto směru lze také odkázat na to, že ani případný zásah do vodního zdroje Prameniště Zašová, studna č. 5, způsobený nepovolenou stavbou vodního díla, který navíc žalobce ani konkrétně netvrdil, by se nemohl dotknout práv žalobce (viz níže). Proto soud neprovedl k důkazu fotografie potrubí, podnět ze dne 24. 1. 2023 ani články z Wikipedie.
45. Námitky k určení druhu odčerpávaných vod, kontrolním odběrům vzorků ze studny č. 5, k povinnosti provést kontrolní vrty, trase vedení potrubí a možným zásahům do ochranného pásma vodního zdroje by se patrně mohly dotknout práv žalobce, pokud by byl nositelem práv k vodnímu zdroji Prameniště Zašová, studna č. 5. Tak tomu ale nebylo.
46. Z rozhodnutí vodoprávního úřadu vyplývá, že předmětem smlouvy o dodávce pitné vody uzavřené mezi žalobcem a osobu zúčastněnou na řízení I je i vlastnictví žalobce k potrubnímu vystrojení studny, elektroinstalaci, propojovacímu vodovodnímu řádu 2-1, přípojky NN a ovládacího kabelu podél řádu 2-1 a systému MaR a EZS. Dále tato smlouva zavazovala žalobce dodávat pitnou vodu ze studny č. 5 do vodovodu osoby zúčastněné na řízení I v předávacím místě, tj. napojení řádu 2-1 na vodovodní řad 2 osoby zúčastněné na řízení I v jakosti stanovené právními předpisy. Jedním z předmětů nájemní smlouvy uzavřené mezi žalobcem a osobu zúčastněnou na řízení I bylo, že předmětné prostory jsou žalobci pronajímány za účelem odběru podzemní vody pro výrobu pitné vody, umístění zařízení pro dopravu a hygienické zabezpečení pitné vody ze studny č. 5 do vodovodu osoby zúčastněné na řízení I. Obě smlouvy však byly vypovězeny, proto se zájmy žalobce zúžily pouze na majetkoprávní záležitosti týkající se technického zařízení, které nejsou předmětem vodoprávního řízení. Od 1. 1. 2022 není vodní zdroj Prameniště Zašová, studna č. 5 využíván (str. 9 a 11 rozhodnutí vodoprávního úřadu). Povoláním k nakládání s podzemními vodami podle § 8 odst. 1 písm. b) bod 1 vodního zákona k jejich odběru z vodního zdroje Prameniště Zašová, studna č. 5 disponuje jeho vlastník, jímž je osoba zúčastněná na řízení I (str. 14 rozhodnutí vodoprávního úřadu).
47. Žalovaný k možnému zásahu do práv žalobce uvedl, že žalobce je sice stále nositelem povolení k provozování vodovodu (v době rozhodování nepravomocně zrušeno), avšak osoba zúčastněná na řízení I, v jejímž vlastnictví se nachází studna č. 5 a pozemek okolo ní, vypověděla žalobci ke dni 31. 12. 2021 nájemní smlouvu, na jejímž základě byl žalobce oprávněn studnu č. 5 užívat, a současně vypověděla žalobci ke stejnému dni smlouvu o

dodávce pitné vody. Žalobce tak není oprávněn vůči vodnímu zdroji (studni č. 5) vykonávat žádné úkony. Žalobce je pouze vlastníkem části vodovodu, do něhož však není dováděna žádná voda. Na stavbu vodovodu ve vlastnictví žalobce rozsah monitoringu nedopadá (str. 15 napadeného rozhodnutí).

48. Krajský soud souhlasí s tím, že při hodnocení možného zásahu do práv žalobce, který je nezbytným předpokladem pro úspěch projednávané žaloby, je nutné vycházet z materiální stránky věci. Žalobce vskutku byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí provozovatelem vodovodu, protože jeho povolení nebylo pravomocně zrušeno (to je mezi účastníky nesporné). Pro posouzení možného zásahu do práv žalobce je však důležité, že tento vodovod je již od 1. 1. 2022 nepoužívaný a od té doby jím neprotéká žádná voda, kterou by žalobce dodával svým odběratelům. Tuto skutečnost zdůraznil v podaném odvolání sám žalobce. Ve vodovodu provozovaném žalobcem tak z uvedeného vodního zdroje neproudí voda, za jejíž jakost by byl odpovědný ve smyslu § 14 odst. 1 a 2 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 3 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Obě ustanovení totiž povinnost zajistit požadovanou jakost pitné vody vztahují k dodávané vodě. Žalobce však žádnou vodu ze studny č. 5 nedodává.
49. Žalobce má nepochybně pravdu v tom, že vodní zdroj Prameniště Zašová, studna č. 5 podléhá ochraně, avšak již bez účasti žalobce, do jehož vodovodu tato voda od 1. 1. 2022 neproudí. Ten není oprávněn hájit v soudním řízení správním veřejný zájem, kterým ochrana vod nepochybně je, aniž by tvrdil a prokázal možný přesah do svých práv (viz judikatura výše). Žalobce ani není osobou, která by byla oprávněna nakládat s podzemními vodami, které se ve studni č. 5 nacházejí. Tímto povolením disponuje osoba zúčastněná na řízení I, nikoliv žalobce. Osoba zúčastněná na řízení je proto nepochybně oprávněna vstoupit na území jejího vlastního vodního zdroje, kdy navíc disponuje právem odběru vody z něj (srov. § 30 odst. 7 vodního zákona). Lze uzavřít, že žalobce se netýká námitky směřující k ochraně vodního zdroje Prameniště Zašová, studna č. 5. Jeho ochrana je věcí správních orgánů chránících veřejný zájem, resp. osoby zúčastněné na řízení I jakožto osoby, které svědčí právo nakládat s podzemními vodami z tohoto vodního zdroje.
50. Možný zásah do práv žalobce neshledal krajský soud ani v existenci věcného břemene, resp. vlastnictví žalobce k zařízení umístěném ve studni č. 5. Existence věcného břemene (k jeho specifikaci viz výše) ve prospěch žalobce mezi účastníky není sporná. Tuto skutečnost proto nebylo nutné prokazovat žalobcem navrženými důkazy (smlouva o zřízení věcného břemene a list vlastnictví). Krajskému soudu však uniká, jak se může odběr vzorků dotknout práva věcného břemene zřízeného ve prospěch žalobce. Žalobce to konkrétně netvrdí a pouze na dané věcné břemeno poukazuje. Nemá úkolem soudu, aby za žalobce domýšlel jeho argumentaci.
51. K možnému zásahu do zařízení ve vlastnictví žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně uvedl, že odběr vzorků nebude mít na vodovod žalobce žádný vliv. Tuto skutečnost žalobce nezpochybnil žádnou konkrétní námitkou. Za takovou námitku nelze rozhodně považovat několikrát zmíněnou skutečnost, že má žalobce ve svém vlastnictví potrubní vystrojení studny a že vlastní další zařízení (T-kus). Žalobce na tyto skutečnosti toliko poukázal, avšak nespojil je s žádným konkrétním tvrzením, které by vyvrátilo závěr žalovaného, že rozsah monitoringu nemá vliv na vodovod žalobce. Bez konkrétní odezvy

zůstalo také vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku, který v něm poukázal na to, že při odběru vzorků nebude zasahováno do vodovodu ani do ovládacího kabelu žalobce, protože odběry budou provedeny pouze ze studny. Soudu tak není zřejmé, jaký vliv na posouzení věci má skutečnost, že žalobce je vlastníkem zmíněných zařízení. Jelikož žalobce nepropojil vlastnictví daného zařízení s možným zásahem do svých práv při odběru vzorků, nemůže se soud touto otázkou blíže zabývat. Jak již soud uvedl výše, není jeho úkolem domýšlet za žalobce jeho argumentaci. Z tohoto důvodu soud neprovedl k důkazu evidenční kartu majetku žalobce, projektovou dokumentaci vodovodu a fakturu ze dne 17. 10. 2008. Bez konkrétního tvrzení o zásahu do práv žalobce by nemělo význam tyto důkazy provádět.

52. Krajský soud nepovažuje za přílehlavé odkazy na provozní řády týkající se *Vodovodu obce Stráž nad Bečvou a Napojení studny č. 5 prameniště Zašová a vodovodního řádu 2-1 na vodovod pro veřejnou potřebu obce Stráž nad Bečvou*. Ty jsou dle tvrzení žalobce z 1. 7. 2015, resp. z 1. 3. 2009, a tudíž zjevně nemohly reflektovat skutečnost, že do vodovodu žalobce již žádná voda neproudí a nemají tak co chránit, jakkoliv jsou dle tvrzení žalobce stále formálně platné. Nadto pokud snad měl některý z nich chránit vodovod ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení I, tak se tato skutečnost opět netýká práv žalobce. Proto soud neprovedl k důkazu předmětné provozní řády ani sdělení Krajské Hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17. 1. 2023, jímž mělo být prokázáno, že provozní řády jsou stále platné.
53. Jelikož se žádná z uplatněných námitek týkajících se hmotněprávního posouzení nedotýká práv žalobce, krajský soud se jimi po věcné stránce nezabýval. I kdyby totiž byla některá z nich důvodná, nemohlo by to vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

K vyjádření osoby zúčastněné na řízení II

54. Osoba zúčastněná na řízení má právo se k věci vyjádřit, nicméně není oprávněna uplatňovat žalobní body, na jejichž základě by mohl soud napadené rozhodnutí zrušit (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 As 11/2003-164, č. 232/2004 Sb. NSS). Z toho též vyplývá, že soud posuzuje důvodnost žalobních bodů z hlediska jejich dopadu do práv žalobce.
55. Krajský soud výše dospěl k závěru, že námitka týkající se posouzení charakteru vod, které byly odčerpávány ze stavebních jam, nemá souvislost s ochranou práv žalobce. Proto se nemá význam zabývat touto námitkou ani ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení II. Z tohoto důvodu soud neprovedl k důkazu zápis ze zasedání Zastupitelstva obce Stráž nad Bečvou ze dne 27. 5. 2020 ani fotografie ze dne 31. 1. 2023. Dodatky smluv, které osoba zúčastněná na řízení II navrhla k důkazu, soud neprovedl, protože mu ani v nejmenším není zřejmé, jaká relevantní skutečnost jimi měla být prokázána. Osoba zúčastněná na řízení II k tomuto důkaznímu návrhu uvedla pouze to, že má ozřejmit *postavení jednotlivých účastníků řízení*.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

56. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
57. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

58. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jim náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jim neuložil žádnou povinnost, při jejímž plnění by jim náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 27. března 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu